23/05/2020

Ένας φοιτητής διαφωνεί με τον Καθηγητή του, γιατί υποτιμάει τα Συναξάρια

/ Νέοι και Εκκλησία

Στην ιστοσελίδα της Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης, συναντούμε επικαίρως δημοσιευμένη (13 Μαΐου 2020) την επιστολή ενός φοιτητού Φιλολογίας, την οποία αξίζει να διαβάσει κανείς και να τον συγχαρεί για τα όσα διακρίνει, συνειδητοποιεί και τελικώς διατρανώνει μέσα απο τα παράκατω λόγια του, διαφωνώντας με τον Καθηγητή του, ο οποίος υποτίμησε, κατά την ώρα της διδασκαλίας, τα Συναξάρια.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ:

«Αυτά τα κείμενα είναι ***διαχρονικά, παγκόσμια.*** *Μπορεί να τα διαβάσει κανείς και να ταυτιστεί με τα πρόσωπα και την ψυχολογία τους σε οποιαδήποτε εποχή, σε οποιονδήποτε τόπο. Δε μπορεί να συμβεί το ίδιο... μ' ένα βυζαντινό συναξάρι!».* Στο μάθημα μελετούσαμε μια **τραγωδία του Σοφοκλή.** Ο καθηγητής – για πολλούς – ο καλύτερος της σχολής. Και, πράγματι, δε θα μπορούσα να

αμφισβητήσω το ενδιαφέρον του για τους φοιτητές και τις γνώσεις του. Ωστόσο, διαφωνούσα συχνά με τις απόψεις του. **Τα παραπάνω λόγια εντάσσονται στα πολλά, όχι πολύ θετικά, που μας είχε πει για τον Χριστιανισμό.** Τα συγκεκριμένα, όμως, προκάλεσαν μέσα μου **έντονη αντίδραση.** Τα έβρισκα άδικα, αλλά και αστήρικτα. Διότι η πραγματικότητα αποδεικνύει τα αντίθετα…

Ένα **βυζαντινό συναξάρι** διαβάζεται αδιάκοπα τόσους αιώνες και μέχρι σήμερα. Και μπορεί να το διαβάσει ένας επιστήμονας στις δυτικές χώρες και ένας ολιγογράμματος πιστός σε ένα απομακρυσμένο χωριό της Σιβηρίας ή της Αφρικής· και όχι μόνο να το διαβάσει, αλλά και να **“ταυτιστεί”.** Ο Θεός είναι πάντοτε ο ίδιος· έτσι, και όσοι Τον αγαπούν, μοιάζουν, ανεξάρτητα από τον τόπο και τον χρόνο.

Βέβαια, από τους Χριστιανούς λίγοι μόνο φτάνουν τα επίπεδα στα οποία ανέβηκαν οι Άγιοι. Όλοι, όμως, όσοι προσπαθούν να βαδίσουν την οδό του Χριστού, ανάλογα με τον αγώνα τους, μπορούν να έχουν **βιώματα αντίστοιχα** με αυτά των Αγίων. Και αν δεν έχουν οι ίδιοι, τα βλέπουν σε άλλους, που αγωνίζονται πιο φιλότιμα. Και, μολονότι συχνά δυσκολεύονται να τα κατανοήσουν, τα αντικρίζουν με ευλάβεια ως κάτι ιερό.

Οι βίοι των Αγίων τους εμπνέουν, τους δίνουν δύναμη!

Όλα αυτά ξαναήρθαν στο μυαλό μου, όταν, αρκετά αργότερα, διάβασα τα λόγια μιας **Ορθόδοξης από το Κονγκό.** Δεν ξέρω πόσα θα είχαν να πουν σ’ αυτήν τα κλασικά κείμενα (ειδικά όπως τα βλέπει η Δύση σήμερα, μέσα από μια ορθολογιστική προοπτική). Πάντως, αναφερόμενη στον τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό της ιεραποστολής, είπε τα εξής: «Ό,τι ιδιαίτερα με συγκινεί, είναι **το Συναξάρι** που ακούω κάθε πρωί να διηγείται τα κατορθώματα και τα παθήματα των Αγίων! Αυτά με βοηθάνε και με ενδυναμώνουν ψυχικά.»[1]

Όντως. Αυτά τα κείμενα είναι διαχρονικά, παγκόσμια!

Χ.Π.
φοιτητής Φιλολογίας

[1]Μητροπολίτου Πενταπόλεως, Ιγνάτιου 2019, *Εκεί που με έστειλε ο Θεός*, 67. Αθήνα: Σωτήρ.

ΠΗΓΗ: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ